

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 387-1928)

Originalt emne

Slagtehuset og Kvægtorvet

Slagtehuset og Kvægtorvet/Slagtehusets og Kvægtorvets Personale

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 27. september 1928](#)
- 2) [Byrådsmødet den 25. oktober 1928](#)
- 3) [Byrådsmødet den 22. november 1928](#)
- 4) [Byrådsmødet den 29. november 1928](#)
- 5) [Byrådsmødet den 13. december 1928](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 27. september 1928 - side 15

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 387-1928)

Indstilling fra Slagtehusudvalget om en Ændring i Slagtehusets Administrationsforhold.

Følgende Indstilling forelaa:

"Foranlediget ved, at Inspektør Knudsen, Aarhus offentlige Slagtehus og Kvægtorv, fratræder sin Stilling til 1. November d. A., tillader Udvalgets Flertal (Bernt Jensen og H. J. Baden) sig at indstille til Aarhus Byraad, at der foretages følgende Forandringer m. H. t. Administrationen:

I. Den nuværende Dyr lægeassistent N. S. Nielsen forfremmes til Overdyrlæge, hvorunder alt vedrørende Kødkontrol sorteres.

II. Der ansættes en merkantil Leder for Slagtehus og Kvægtorv, hvorunder alt vedrørende Administrationen henhører.

Naar Udvalgets Flertal tillader sig at indstille ovenstaaende, motiveres det med, at vi formener, at det vil være mere praktisk, og at det ikke betyder nogen Merudgift for Kommunen, da der derved kan spares en Dyr lægeassistent, og naar Kvartermesteren i nær Fremtid søger sin Afsked, vil denne Stilling kunne nedlægges.

Det foreslaas, at begge de ovennævnte Stillinger optages i Lønregulativets 2. Lønklasse.

Udvalgets Mindretal, Ingeniør Knub, foreslaar, at den nuværende Ordning bibeholdes."

Bernt Jensen forelagde Forslaget. Hvis der skulde indføres saadanne Ændringer, var Tiden nu dertil, idet den nuværende Inspektør efter 3. 3 Aars Tjeneste nu tog sin Afsked til 1. November. Det var ikke nogen ny Tanke, som Udvalget bragte frem. Den nuværende Inspektør havde været ansat ved Slagtehuset siden Begyndelsen, og da var Aarhus By meget mindre end nu, og Slagtehuset og dets Benyttelse ligeledes. Senere var Kvægtorvet knyttet dertil, hvilket vist ikke var Tilfældet i ret mange Købstæder. Denne store Udvikling vilde sikkert fortsættes, og Udvalgets Flertal mente derfor, at det var formaalstjenstligt at dele Stillingen i to, saa der foruden den veterinære Leder blev ansat en praktisk uddannet Mand som merkantil Leder og Administrator; en saadan Ordning havde man i København og nu ogsaa i Odense. Naar man foreslog Dyr lægestillingen besat uden Opslag, var det maaske imod den almindelige Praksis, men Assistenten havde virket dernede i 22 Aar og var almindelig anerkendt som en af Landets dygtigste Kødkontrollører, og saa var han vel ret selvskreven til Stillingen, selv om den blev opslaaet. Embedets Deling vilde ikke medføre forøget Udgift for Kommunen, idet Kvartermesteren snart tog sin Afsked, og denne Stilling kunde saa nedlægges. Hvad Lønningerne angik, havde den socialdemokratiske Byraadsgruppe ment, at dette Spørgsmaal først burde henvises til Lønudvalget, og Taleren vilde derfor anbefale Indstillingen saaledes, at Spørgsmaalet om Lønningerne henvises til Lønudvalget.

G. N. Knub kunde af principielle Grunde ikke tiltræde Flertallets Indstilling, for det var altid uheldigt at have 2 Herrer under samme Tag, og Forholdene paa Slagtehuset var ikke saa store, at det var nødvendig at have 2 Ledere. Det var rigtigt, at man enkelte Steder var gaaet dertil, men det var ikke givet, at man var tilfreds dermed, og det kunde medføre uheldige Konsekvenser. Taleren havde f. Eks. hørt fortælle, at den københavnske Borgmester, under hvem Slagtehuset sorterer, havde ønsket en Erklæring over en Sag, og

der kom da meget forskellig Svar fra de to Ledere. Aarhus Slagtehus var i første Række en sanitær Anstalt, hvorfor det var rimeligt, at Dyr lægen blev den ledende; der var kun ca. 1 Dusin Arbejdsfolk dernede, og Kontorarbejdet kunde som Regel bestrides af 1 Mand, saa heller ikke af den Grund var det nødvendigt at ansætte en Administrator. Dét var ogsaa tvivlsomt, om man kunde sætte Dyr lægen i 2. Lønklasse, idet hans Forening nok vilde kræve 1. Lønklasse, og at ansætte en merkantil Leder i samme Klasse var upaakrævet. Der hørte ogsaa en Tjenestebolig til Stillingen, og da Dyr lægen helst skulde være til Stede i paakommende Tilfælde, var det vel nødvendigt, at han boede der. Disse Ting vilde naturlig medføre, at Dyr lægen blev den ledende, og saa kunde man lige saa godt beholde den nuværende Ordning.

H. J. Baden pegede paa, at den afgaaende Inspektør havde været med fra Begyndelsen og set det hele vokse op omkring sig, saa han havde haft let ved at sætte sig ind i alle Forhold; men det var ikke saa let for en ny Mand at passe baade den dyrlægemæssige og den praktiske Side af Sagen. Man kunde nok faa en dygtig Dyr læge, men det var ikke givet, at han samtidig var en dygtig Administrator, og det betød meget at have en saadan. Slagtehusets Bygninger var tildels opført af Træ og fordrede megen Vedligeholdelse og sagkyndigt Eftersyn, og det var ikke givet, at en Dyr læge kunde paatage sig dette. Af disse Grunde vilde Taleren anbefale Flertallets Indstilling.

Bernt Jensen kunde godt forstaa, at Ingeniør Knub var imod Forslaget, for han maatte jo som Embedsmand holde paa de bestaaende Former. Der blev ikke 2 Ledere, men en Leder for hver Gren af Virksomheden. Hvis Historien fra Københavns Slagtehus passede, laa Fejlen vel i, at man havde spurgt begge Lederne i Stedet for kun at spørge den ene, som Sagen angik, idet deres Omraade var helt forskelligt. Angaaende Lønnen, saa stod den nuværende Inspektør indtil 1919 i 2. Lønklasse, saa det kunde der næppe rejses Indvendinger imod. Dyr lægerne havde selvfølgelig ogsaa en Fagforening, og i dette Tilfælde vilde man næppe fra anden Side finde det forkert at have en saadan. Naar der var sagt, at der blev for lidt Arbejde, vilde Taleren dertil sige, at der ofte burde have været noget mere, men den Side maatte man helst lade ligge. Selvfølgelig kunde kun den ene af Lederne bo i Tjenesteboligen, men den var faktisk alt for stor, og maaske burde der tages et Par Værelser fra til andet Brug. M. H. t. Udviklingen vilde der maaske med Tiden blive noget mere, idet Staldene nu var lejet ud til forskellige private, hvilket ikke altid var godt, da der let blev for mange der vilde raade dernede, ligesom de stadig søgte at faa Lejen trykket

ned, derfor var det vist klogest, om man efterhaanden gik over til at lade Kommunen selv drive Staldene.

J. Chr. Møller mente ikke, man kunde diskutere Personspørgsmaalet i et aabent Møde. Taleren forstod ikke, at man nu pludselig skulde have flere Embedsmænd, for ellers arbejdede man alle Vegne paa en Forenkling af Administrationen i Stedet for en Udvidelse, og der var ikke Tvivl om, at det blev en dyrere Ordning for Kommunen end den nuværende. Naar Styrelsen havde været forsvarlig hidtil, maatte den ogsaa kunne være det i Fremtiden, særlig da den nuværende Assistent havde været ansat der i 22 Aar og betegnes som en meget dygtig Mand. Taleren vidste ikke rigtig, hvad man forstod ved en merkantil Leder, om han skulde være landbrugskyndig, handelskyndig eller Kontormand. Efter Hr. Badens Mening skulde han ogsaa have Forstand paa Bygninger, og saa maatte det vel være en Haandværker. Det var vist en forkert Tanke at komme ind paa at ligestille 2 Embedsmænd indenfor samme Institution; det var ikke saa stor en Forretning, at det var nødvendigt. Af disse Grunde vilde Taleren henstille at blive staaende ved den nuværende Ordning og søge at faa den bedst mulige Mand i Spidsen for Virksomheden.

G. N. Knub sluttede sig til Fabrikant Møllers Udtalelser. Naar man ikke kan forlange, at en Dyrlæge skal have Forstand paa Bygninger, saa kan man lige saa godt forlange det af andre, der ikke selv er Haandværkere. Det omtalte Spørgsmaal fra Københavns Slagtehus maatte vel have angaaet baade den veterinære og den merkantile Leder, siden de begge var bleven spurgt.

Bernt Jensen opfattede det ikke saaledes, at der blev ansat flere Embedsmænd, men at man fik en mere praktisk Ordning end hidtil, og efter Udvalgets Forslag blev det ikke dyrere end hidtil. Hvorvidt der var styret forsvarligt hidtil, havde Taleren ikke sagt, lige saa lidt som det modsatte, og den Sag burde man ikke komme ind paa. Ved en merkantil Leder forstod Taleren en almindelig praktisk Mand, som kan have Opsyn med alt det udvendige ved Slagtehuset, og det behøvedes der næppe nogen større Eksamen for at kunne bestride.

Borgmesteren erklærede at være Modstander af Delingen, for Taleren forstod ikke, hvad 2 Mennesker skulde bestille dernede.

Flertallets Indstilling vedtoges med 10 Stemmer mod 8, idet Spørgsmaalet om Lønningerne henvises til Lønudvalget.

(J. Nr. 387-1928)

Indstilling fra Lønudvalget angaaende Lønninger for de to ledende Stillinger ved Slagtehuset.

Følgende Indstilling forelaa:

"Lønudvalget foreslaar, at Overdyrlægen ansættes i 2. Lønklasse paa Slutlønnen 7500 Kr.

Med Hensyn til Slagtehusinspektøren (den merkantile Leder) foreslaar Udvalgets Flertal, M. C. Falk, H. P. Christensen og Fogh Mogensen, Stillingen lønnet efter 3 Lønklasse, 5700 Kr., stigende hvert 3. Aar med 400 Kr. til 6500 Kr., medens Udvalgets Mindretal, N. C. Christiansen og P. Baunsgaard, foreslaar Stillingen lønnet efter 4. Lønklasse, 5200 Kr., stigende hvert 3. Aar med 350 Kr. til 5900 Kr.

Kun 75 % af Grundløn og Alderstillæg er pensionsgivende for begge Stillingers Vedkommende.

Ingen af de to Embedsmænd kan oppebære Sportler, idet disse vil være at indbetale i Kommunens Kasse."

Borgmesteren havde i forrige Møde taget Afstand fra at dele Embedet i 2 Stillinger, da der vilde blive for lidt at bestille til 2 Mand. Taleren havde fremdeles samme Mening og vilde derfor ikke stemme i Sagen.

M. C. Falk forelagde Lønudvalgets Indstilling. Der var Enighed om at foreslaa Overdyrlægen ansat i 2. Lønklasse, medens der var en Divergens angaaende Inspektørens Løn. Flertallet mente, at Stillingen som Slagtehusinspektør maa rangere med Kommunens andre Inspektører, hvorfor Taleren anbefalede Flertallets Indstilling.

J. Chr. Møller erklærede, at den borgerlige Gruppe stadig var imod at oprette en ny Stilling ved Slagtehuset, idet disse Penge faktisk var spildt. Taleren havde paa forrige Møde spurgt, hvilke Kvalifikationer en saadan Mand skal have, om han skulde være landbrugskyndig, handelskyndig eller bygningskyndig, men der blev ikke svaret andet, end at det skulde være en praktisk Mand. Stillingen syntes derfor at svæve noget i Luften og var, sikkert fuldstændig overflødig, da vedkommende højst vilde blive en Slags Forvalter. Angaaende Lønklassen, saa kunde man næppe fastsætte denne, før man vidste, hvad

Manden skal bestille, og hvilket Ansvar han faar. Skulde det være en Haandværker, vilde 6. Lønklasse vel være passende; en Arbejdsmand maatte vel sættes i 8. Lønklasse, hvor de fleste Arbejds mænd stod; hvis det skulde være en Kontormand, saa havde man vist en ret dygtig Bogholder dernede, og hvis det blev ham, maatte han vel som hidtil staa i 5. Lønklasse. Man maatte derfor først have noget mere Besked om, hvad Manden skal udrette. Det var forkert at komme ind paa at oprette flere kommunale Stillinger, det var bedre efterhaanden at simplificere Administrationen, og den her foreslaaede Udgift maatte i hvert Tilfælde kunne spares.

M. Brammer havde i 8 Aar været Medlem af Slagtehusudvalget og var vel den i Byraadet, som havde den største Erfaring med Hensyn til Administrationen af Slagtehuset. Taleren var Medlem af Udvalget i Krigens Tid og i Efterkrigstiden, hvor meget store Opgaver blev henlagt til Slagtehuset, og de klaredes udmærket af det forhaandenværende Personale. Arbejdet var siden den Tid ikke forøget saaledes, at en ny Stilling var paakrævet, og Flertallets Forslag var derfor ganske ude i det Blaa. Muligvis var den Dyr læge, som man ønskede at forfremme til Overdyrlæge, ikke i Besiddelse af de samme administrative Evner som den gamle Slagtehusinspektør, der med Lethed klarede alt forefaldende. Skulde der nu ansættes en selvstændig Inspektør, kunde Slagtehusudvalget godt undværes, ellers vilde Administrationen blive altfor vanskelig. Men der var den Udvej at lade noget af det administrative Arbejde gaa over til Bogholder Jørgensen, som netop var en Mand med store administrative Evner og i alle Henseender inde i det forefaldende Arbejde; hvis man saa til Gengæld satte ham i 4. Lønklasse, var der skabt en passende Balance dernede, og der vilde absolut ikke være Brug for flere ledende Stillinger ved Slagtehuset.

Bernt Jensen gjorde opmærksom paa, at der ikke blev oprettet flere Stillinger. Udvalget havde fra første Færd meddelt, at der ved den ny Ordning kunde spares en Dyr lægeassistent, og naar den gamle Kvartermester gik af, skulde denne Stilling heller ikke besættes. Naar man derfor søgte at bibringe Folk den Opfattelse, at der blev flere Stillinger, talte man mod bedre Vidende. Angaaende hvad vedkommende skal bestille, saa var der næppe Grund til at tro, at Arbejdet ved Slagtehuset fremtidig skulde blive mindre, og de, som kendte lidt til Forholdene dernede, vilde næppe betvivle, at der blev tilstrækkeligt at bestille; Fabrikant Møllers Spørgsmaal herom var derfor overflødig, for det var i Indstillingen nævnt, hvad Overdyrlægen skal bestille, og alt det øvrige overlades til Inspektøren. Det var forsaavidt rigtigt, at under de gamle Forhold vilde Mandens Stilling nærmest blive en Forvalter, og for Tiden havde man en Mand dernede, som kun havde en

Titel, men ikke noget at sige, og det var et uheldigt Forhold. Naar Dr. Brammer mente at være i Besiddelse af den største Sagkundskab paa dette Omraade, vilde Taleren dertil sige, at Dr. Brammer havde kunnet sidde i Udvalg i meget lang Tid uden at have noget egentlig Kendskab til, hvad han havde med at gøre, og at være med til at vedtage en Udvidelse af en eller anden Art var ikke det samme, som hvor det drejer sig om den daglige Administration. Naar Dr. Brammer vilde have mere Arbejde overdraget til Bogholder Jørgensen, maatte han jo gaa ud fra, at denne hidtil havde haft for lidt at bestille; men det var vist ikke Tilfældet, og det vilde blot medføre, at der skal en Mand mere paa Kontoret. Det var muligt, at Slagtehusudvalget maaske tidligere havde kunnet undværes; det ahang jo af, hvad Gavn det havde gjort.

J. Chr. Møller fastholdt, at det betød en Mand mere, for det var vist slet ikke Meningen at ansætte en ny Kvartermester, naar den gamle gik af. Bernt Jensen havde nu udtalt, at vedkommende skulde være økonomisk Administrator; saa maatte det vel være en regnskabskyndig Mand, og man burde da ikke kalde ham Slagtehusinspektør, for derved forstod man altid en Dyr læge. Dyr lægen maatte nødvendigvis blive den egentlige Inspektør og have det afgørende Ord. Taleren kunde saa ønske at vide, om man tænker sig at opslaa Pladsen ledig og anføre, hvilke Kvalifikationer der kræves for at komme i Betragtning.

M. Brammer pegede paa, at Bernt Jensen var i Færd med at forsvare en daarlig Sag, for saa greb man ofte til den Metode at angribe Modstanderen personlig; men det var en Metode, der sjældent bragte stort Held. Hvis Taleren spurgte Hr. Bernt Jensen, hvorledes han vilde dokumentere sit personlige Angreb, vilde han vist i høj Grad blive Svar skyldig. Slagtehuset var en hygiejnisk Institution og havde en stor Opgave i den Betning; den maatte stadig være paa Højde med Tidens Krav, og en Inspektør uden Uddannelse som Dyr læge eller Læge var udelukket fra at gøre nogen som helst Indsats her; det maatte i sidste Instans være Overdyr lægen, der skal angive Retningslinierne for Udviklingen og altsaa blive den ledende. Hvis man nu skulde ind paa et andet Princip, vilde det tjene det offentlige Slagtehus og den hygiejniske Side til ringe Gavn.

H. J. Baden syntes, at al den Bagsnak var overflødig, for Byraadet havde jo vedtaget at oprette et Embede som Inspektør ved Slagtehuset, og her forelaa ikke andet end at vedtage Lønnen for ham og Overdyr lægen. Taleren vilde dog i Anledning af Diskussionen gøre opmærksom paa, at det ikke var et Embede, som man havde opfundet i Aarhus, idet baade København og Odense havde saadanne Inspektører. Det var jo ikke altid let at faa

en Mand, der kunde bestride baade den veterinære og den administrative Side af Arbejdet, og derfor havde man foreslaaet Embedet delt. Taleren kunde heller ikke se, at der blev flere Embeder, og at man ogsaa under den gamle Ordning vilde have afskaffet Kvartermesteren var vist noget helt nyt. Delingen vilde blive saaledes, at Inspektøren skal varetage den praktiske og foretningsmæssige Side af Sagen og sørge for, at der kan blive en passende Forrentning af Anlægene, for den havde ikke været lige god altid, medens Overdyrlægen varetager det hygiejniske Arbejde. Taleren vilde anbefale Flertallets Indstilling.

J. Perregaard var meget forbavset over, at Fabrikant Møller absolut vilde have en specielt uddannet Mand til en saadan Stilling, for det praktiske Liv viste ofte, at en Mand med et rent praktisk Kendskab var at foretrække. Fabrikant Møller og Taleren var begge fra Vestjylland, og der sagde man altid, at de mest praktiske Forretningsmænd var Hestehandlere og Uldjyder, og de havde aldrig faaet nogen teoretisk Uddannelse.

M. C. Falk forstod ikke rigtig Meningen med Debatten, for her forelaa kun til Afgørelse Lønningsspørgsmaalet, medens det øvrige jo var afgjort. Fabrikant Møllers to Partifæller i Udvalget havde foreslaaet 4. Lønklasse, og Flertallet 3. Lønklasse, det var en Difference paa 600 Kr., som det altsaa drejede sig om. Taleren forstod heller ikke de mange Spørgsmaal om Inspektørens Stilling, for man havde jo flere tilsvarende Stillinger, f. Eks. ved Hospitalerne, og der kaldte man ikke Overlægerne for Inspektører. Forholdet vilde vel blive lignende her.

G. N. Knub havde udtalt sit Syn paa Forholdet ved 1. Behandling; men naar det nu var vedtaget, at Stillingen skal deles, maatte det blive saaledes, at Overdyrlægen først og fremmest faar den veterinære Del af Sagen, og det mere regnskabsmæssige overdrages til Administratoren. Taleren ansaa den af Mindretallet foreslaaede Løn for passende, da Stillingen nærmest vilde svare til Kirkegaardsinspektørens, Forvalteren ved De gamles Hjem o. l., medens Inspektørstillingen ved Kommunehospitalet vel nok var noget større. Men Talerens principielle Opfattelse var, at det ikke var nødvendigt at ansætte en saadan Inspektør, og at Kvartermesteren ogsaa kunde undværes, hvis man bibeholdt den gamle Ordning. Skulde det knibe, kunde man sætte Bogholderen i 4. Lønklasse og give ham en ung Kontorist til Hjælp paa Kontoret, saa vilde det sikkert gaa vidmærket. Taleren kunde iøvrigt fuldstændig slutte sig til Dr. Braminers Udtalelser.

J. Chr. Møller havde spurgt, om Pladsen skulde opslaas, og det maatte man vel kunne faa

Svar paa; for Pladsen var vel ikke oprettet for at give en Mand en Stilling.

Bernt Jensen svarede, at Udvalget endnu ikke havde beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, da Stillingen først skulde fastlægges, men det var Talerens Opfattelse, at Stillingen ligesom andre kommunale Pladser vilde blive opslaaet.

M. C. Falk bemærkede, at Indstillingen forelaa fra Lønudvalget, og dette havde ikke noget at gøre med Besættelsen af Pladsen.

M. Brainmer stillede følgende Forslag til Vedtagelse;

"Stillingen som Inspektør eller Forretningsfører ved Slagtehuset, hvortil henlægges en Del af Overdyrlægens tidligere administrative Arbejde, besættes ved, at man forfremmer Bogholder Jørgensen og ansætter ham i 4. Lønklasse".

Borgmesteren opfattede Dr. Brammers Forslag som et Ændringsforslag og vilde stille dette til Afstemning først.

Bernt Jensen havde i og for sig ikke noget imod, at et saadant Forslag sættes under Afstemning, men det kunde næppe kaldes almindelig Forretningsgang, at man under Møderne stiller saadanne Forslag og forlanger Afstemning derom. Dr. Brammer kunde jo stille sit Forslag den Dag, Pladsen skal besættes.

Borgmesteren troede, Bernt Jensen vilde fortryde det, hvis han nu forsøger at nægte Medlemmerne Ret til at stille Ændringsforslag. Men der var jo den Udvej, at Udvalget kan tage Sagen tilbage til nærmere Undersøgelse.

Bernt Jensen fastholdt, at det var imod de sædvanlige Regler for Byraadets Forretningsgang.

Borgmesteren svarede hertil, at Bernt Jensen var kommen lidt for langt frem i den senere Tid; han burde overlade til Formanden at varetage Byraadets Forretningsgang.

M. Brammers Forslag forkastedes med 11 Stemmer mod 9, hvorefter Flertallets Indstilling vedtoges med samme Stemmetal.

Bernt Jensen erklærede, at Udvalget nu vilde beskæftige sig med Pladsens Besættelse og lade den opslaa ledig; men det var maaske ikke nødvendigt, naar ethvert Medlem under Forhandlingen kunde foreslaa Folk til Stillingen.

Borgmesteren ventede paa Byraadets Vegne en Instruks for de to Stillinger, saa man kan

se, hvad der er at bestille, forinden Pladserne bliver opslaaet. Det var den rigtige Forretningsgang.

Uddrag fra byrådsmødet den 22. november 1928 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 387-1928)

Skrivelse fra Landbrugsministeriet om, at Overdyrlæge N. S. Melsen fra 1. November 1928 er ansat til at udføre Kontrollen med Slagtningen paa Aarhus offentlige Slagtehus.

Toges til Efterretning.

Uddrag fra byrådsmødet den 29. november 1928 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 387-1928)

Indstilling fra Slagtehusudvalget angaaende Forslag til Instruks for Overdyrlægen og Inspektøren ved det offentlige Slagtehus og Kvægtorv.

Følgende Forslag forelaa:

"Instruks for Overdyrlægen ved Aarhus offentlige Slagtehus og Kvægtorv.

1.

Slagtehusets og Kvægtorvets daglige Ledelse varetages af en Overdyrlæge og en Inspektør under Udvalgets Tilsyn og under Ansvar over for Byraadet hver paa sit Omraade.

2.

Overdyrlægen varetager i Forening med Dyr lægeassistenterne den veterinære Kontrol paa Slagtehuset i Henhold til de til enhver Tid gældende Love samt de af Veterinærmyndighederne givne Bestemmelser.

3.

Overdyrlægen foretager Dyr lægetilsynet med Eksporthallerne mellem Markedsdagene.

4.

Inden Midten af November Maaned maa Overdyrlægen sammen med Inspektøren til Udvalget afgive et Udkast til Budget for del kommende Aar.

5.

Overdyrlægen repræsenterer Slagtehuset overfor Veterinærmyndighederne.

6.

De til enhver Tid ansatte Dyr lægeassistenter er Overdyrlægens Underordnede.

7.

Ønsker Overdyrlægen at være borte fra Slagtehuset mere end 24 Timer, skal han indhente Udvalgets Samtykke.

8.

For de Forretninger, som Overdyrlægen udfører for Slagtehuset, er det ham forbudt at modtage Vederlag af nogensomhelst Art. Al Handel med Husdyr er ham forbudt, ligesom han heller ikke maa udføre Dyr lægepraksis eller anden lønnet privat Virksomhed uden Udvalgets Tilladelse.

9,

Overdyrlægen er pligtig til at rette sig efter de Bestemmelser, som Udvalget maatte give ham uden for denne Instruks, i hvilken Byraadel til enhver Tid kan foretage Forandringer.

Instruks for Inspektøren ved Aarhus offentlige Slagtehus og Kvægtorv.

1.

Slagtehusets og Kvægtorvets daglige Ledelse varetages af en Overdyrlæge og en Inspektør under Udvalgets Tilsyn og under Ansvar over for Byraadet hver paa sit Omraade.

2.

Inspektøren vaager over, at Virksomheden ved Slagtehuset og Kvægtorvet foregaar uhindret, og at disse holdes i Drift i Henhold til de gældende Bestemmelser. Han skal føre Tilsyn med, at de i Slagtehusets Stalde indsatte Dyr behandles paa forsvarlig Maade, og overvaage Renligheds og Ordens Ovenholdelse saavel i Bygningerne som paa Pladsen.

3.

Det paahviler Inspektøren at vaage over, at Slagtehusets og Kvægtorvets Bygninger og Inventar holdes i god Stand og benyttes paa foi svarlig Maade, og han fører Rsgnskab over Tilgang og Afgang af Inventar.

4.

Inspektøren paaser, at ingen Uvedkommende gives Adgang til Slagtehuset og Kvægtorvet, og at de, der benytter Slagtehus og Kvægtorv, overholder de gældende Bestemmelser i enhver Henseende. Han paaser, at der udvises den behørige Sparsommelighed ved Slagtehusets og Kvægtorvets Drift.

5.

Inspektøren kontrollerer Slagtehusets og Kvægtorvets Regnskaber i Overensstemmelse med de Regler, der gives ham af Slagtehusudvalget. Han drager Omsorg for, at Slagtehuset og Kvægtorvet erholder de dem tilkommende Indtægter, og at ingen uhjemlet Udgift afholdes.

Uden Bemyndigelse af Udvalget kan han ikke foretage nogen Afvigelse fra de gældende Betalingsreglementer.

Om større Anskaffelser, for hvilke der ingen Regel er givet, bør han i hvert enkelt Tilfælde indhente Udvalgets Ordre.

Med Hensyn til Anskaffelser og Reparationer, hvortil Midler er bevilgede, sørger han for, at disse sker forsvarlig og med saa megen Økonomi, som er forenelig med Slagtehusets og Kvægtorvets Tarv.

6.

Inden Midten af November Maaned maa Inspektøren sammen med Overdyrlægen til Udvalget afgive et Udkast til Budget for det kommende Aar, ligesom han inden hvert Aars første Juli fremsender Regnskab og Indberet ning over Slagtehusets og Kvægtorvets Drift for det forløbne Aar.

7.

Inspektøren repræsenterer Slagtehus og Kvægtorv overfor alle, til hvem disse staar i Forretningsforhold.

8.

Slagtehusets samlede Personale med Undtagelse af Dyrlægerne er Inspektørens Underordnede.

9.

Ønsker Inspektøren at være borte fra Slagtehuset mere end 24 Timer, skal han indhente Udvalgets Samtykke.

10.

Det er Inspektøren forbudt i sin Stilling ved Slagtehuset og Kvægtorvet at modtage Ducører og lignende Godtgørelse eller at udøve lønnet privat Virksomhed uden Udvalgets Tilladeise.

11.

Inspektøren er pligtig til at rette sig efter de Bestemmelser, som Udvalget maatte give ham uden for denne Instruks, i hvilken Byraadet til enhver Tid kan foretage Forandringer."

Bernt Jensen forelagde de to Instrukser, som Udvalget efter Byraadets Ønske havde udarbejdet. Den socialdemokratiske Gruppe havde ønsket et Par Ændringer dertil. Der stod i begge Instrukser, at de maatte ikke paatage sig privat Virksomhed uden Udvalgets Tilladelse, og det ønskede man ændret til "Byraadets Tilladelse." Ligeledes ønskede man, at der i Inspektørens Instruks efter § 10 indsættes følgende: "Ved den nuværende Kvartermesters Fratræden fra Stillingen skal denne ikke besættes paany, idet Kvartermesterens Forretninger derefter varetages af Inspektøren uden noget særligt Vederlag herfor." Taleren anbefalede Forslaget med disse Ændringer.

Indstillingen vedtoges med de foreslaaede Ændringer.

Uddrag fra byrådsmødet den 13. december 1928 - side 36

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 387-1928)

Indstilling fra Byraadsmedlem H. J. Baden om, at Stillingen som Inspektør ved Slagtehuset uden at opslaas ledig besættes med Byraadsmedlem Bernt Jensen.

H. J. Baden forelagde Indstillingen. Der havde været et ret stort Røre om Nyordningen ved

Slagtehuset, hvilket havde trukket Sagen noget mere i Langdrag, end det var heldigt, idet der manglede en Leder dernede. Udvalgets Flertal havde tidligere været stemt for, at Pladsen som Inspektør skulde opslaa, men dels kunde Besættelsen ikke godt vente længere, dels fandt man det unyttigt at gøre alle de eventuelle Ansøgere Ulejlighed. Den borgerlige Gruppe havde næppe heller tænkt, at Embedet skulde opslaa, idet man fra denne Side allerede i et tidligere Møde foreslog Stillingen besat med en bestemt Mand uden at opslaa den. Taleren vilde dernæst foreslaa Pladsen besat med den nuværende Formand for Slagtehusudvalget, Byraadsmedlem Bernt Jensen. Han var gennem mange Aars Arbejde kendt med Virksomheden dernede og havde en betydelig Indsigt i alle de Forhold, som vedrører Forretningen, ligesom han var godt kendt med Forholdene paa de forskellige Slagterier omkring i Landet. Bernt Jensen vilde uden Tvivl være en god Mand i denne Plads, og Taleren vilde meget anbefale ham dertil. Det var selvfølgelig en Forudsætning, at han straks gaar ud af Slagtehusudvalget, og at han ikke mere lader sig opstillesom Byraadsmedlem, ligesomhanogsaa

nedlæggerde Tillidshverv, som hanbeklæder i forskellige Organisationer.

G. N. Knub havde aldrig været Tilhænger af, at denne Plads skulde oprettes ved Slagtehuset; men Byraadet havde nu engang vedtaget, at der skal være to ledende Stillinger dernede, og saa skulde de jo ogsaa besættes. Det gjaldt saa om at finde den bedst kvalificerede Mand dertil, og det kunde kun ske ved at opslaa Embedet, som altid var Skik ved lignende Stillinger, og saa vælge den bedst kvalificerede af Ansøgerne. Taleren vilde altsaa foreslaa, at Embedet opslaa; menhvis Flertallet ikke vilde gaameddertil, vilde Taleren alternativt foreslaa, at Embedet besættes med Bogholder Jørgensen ved Slagtehuset, idet Bernt Jensen efter Talerens Mening ikke havde tilstrækkelige Kvalifikationer til at bestride Pladsen.

J. Chr. Møller havde tidligere udtalt sin Forbavselse over, at man vilde lave et nyt Embedepaa Slagtehuset, særlig da Ingeniør Knub og Læge Brammer udtrykkelig konstaterede, at del var ganske unødvendigt; men Formanden for Udvalget gik meget stærkt frem og vilde absolut have Embedet oprettet. Taleren spurgte dengang om, hvad Manden skulde bestille, og hvilke Kvalifikationer han skulde have, men det blev der ikke givet Svar paa. Nu forstod man bedre, hvorfor Embedet skulde oprettes, nemlig for at give en af Socialdemokratiets Spidser en fast lønnet Stilling for hans Levetid. Tidligere var det

saaledes, at naar en Mand havde gjort sig bemærket indenfor et Parti og gjort et betydeligt Arbejde for Partiet igennem mange Aar, saa gav Partiet ham et Vederlag derfor; men her gik det anderledes, her lod man Kommunen betale ham en forholdsvis god Løn; det var selvfølgelig billigere for Partiet, men dyrere for Skatteyderne. Angaaende Bernt Jensens Kvalifikationer, saa havde Ingeniør Knub udtalt Tvivl om, at han var den bedst kvalificerede til Pladsen; Taleren vilde nærmest mene, at han overhovedet ingen Kvalifikationer har til at bestride Pladsen som Slagtehusinspektør. Det var i del hele taget en saa underlig Fremgangsmaade, at man næppe havde set noget lignende før, nemlig at et Byraadsmedlem, som er Formand i et Udvalg, bestemmer selv, at der skal oprettes et nyt Embede, som han selv vil have og selv bestemme Lønnen. Det var noget dristigt af Byraadets Flertal at sætte ham i 3. Lønklasse; selv havde han oven i Købet forlangt at komme i 2. Lønklasse, saa han satte ikke sit Lys under en Skæppe. Det skulde maaske danne Præcedens i Fremtiden, at hvergang der kom en ny Gruppeformand i Flertalsgruppen, skulde han have en vellønnet Plads ved Kommunen. Hr. Baden følte sig naturligvis meget beæret ved at maatte foreslaa Gruppeformanden til Stillingen, og Bernt Jensen kunde forhaabentlig gøre Lærer Baden en eller anden Tjeneste til Gengæld. Men hvis det skulde blive Resultatet, at Flertallet i Forvejen besætter Embederne med en eller anden af Partiets Tillidsmænd, maatte man meget hellere holde alle Møderne i Amaliegade og der bestemme, hvad der skal gøres, saa behøvede man ikke at ulejligede de øvrige Medlemmer til Byraadsmøde. Taleren tvivlede dog om, al alle socialdemokratiske Medlemmer vilde stemme for Forslaget, hvis man da kunde regne med tidligere Udtalelser, og det var heller ikke givet, at det vilde gavne Partiet som saadant. Taleren vilde kraftig anbefale at stemme imod Bernt Jensens Ansættelse.

Borgmesteren havde tidligere været imod den ny Ordning ved Slagtehuset; men der var nu sket den Forandring, at Embedet som Kvartermester nedlagdes, og at Inspektøren tillige overtager hans Arbejde, og der vilde da blive nok for ham at bestille. Taleren var Aarsag i, at denne Passus kom til at staa i Instruksen. Angaaende Forslaget om at ansætte Bogholder Jørgensen, saa havde Taleren spurgt ham, om han var i Stand til at bestride Stillingen som Inspektør og samtidig passe Kontoret, men det sagde han nej til; hvis han skulde have Stillingen, maatte der en ny Mand paa Kontoret. Men saa blev Forholdet jo ganske det samme som efter Flertallets Forslag. Angaaende Fabrikant Møllers Udtalelser om Bernt Jensen vilde Taleren gøre opmærksom paa, at han i Forvejen var ansat ved Kommunen, og man havde før forflyttet Folk indenfor Kommunen uden at opslaa Pladserne.

Maaske kunde han ogsaa leve meget længere nede ved Slagtehuset, før han tog sin Afsked, saa der kunde spares noget derved. Hvis Skatteyderne vilde reagere imod Ordningen, maatte Fabrikant Møller jo være meget glad ved at faa et saadant Nummer lige før Valget, saa han burde egentlig takke den socialdemokratiske Gruppe derfor. Naar der blev sagt, at Kvartermesteren ogsaa kunde undværes efter den gamle Ordning, saa maatte man jo gaa ud fra, at han intet har haft at bestille. Men et Udvalg med saa dygtige Folk vilde næppe have beholdt en Mand igennem mange Aar, hvis der ikke var noget tit ham at bestille.

J. Perregaard oplyste, at det slet ikke var Bernt Jensen, der fra første Færd havde foreslaaet denne Deling af Embedet, men derimod den nuværende Overdyrlæge; han var bekendt for at være Danmarks fineste Kødkontrollør, men han erkendte, at han ikke selv kunde bestride begge Dele. Bernt Jensen var i Forvejen ansat ved Kommunen, og der skete ikke andet, end at man gav ham en anden Stilling indenfor Kommunen. Bogholder Jørgensen var ogsaa Socialdemokrat og havde været det i 21 Aar, saa det var næppe af den Grund, de borgerlige vilde have ham ansat; men naar der i dette Tilfælde skal en Mand mere paa Kontoret, spares der jo intet derved. Angaaende Bernt Jensens Kvalifikationer, saa vidste Taleren igennem mange Aars Samarbejde, at han netop var udmærket kvalificeret til at bestride et saadant Embede, og der var ingen Tvivl om, at der nok skulde komme Fart i Arbejdet paa Slagtehuset.

Leonhard Hansen fandt netop den her brugte Fremgangsmaade rigtig; det var bedre end at opslaa Embedet og vække falske Forhaabninger hos en Mængde Ansøgere og skaffe dem Udgift og Ulejlighed. Det var den borgerlige Gruppe, der havde lært Flertallet, hvorledes man skulde bære sig ad, idet Gruppen paa et tidligere Byraadsmøde havde foreslaaet Pladsev besat med det samme uden Opslag. Skulde Stillingen besættes med en dygtig Mand, maatte det selvfølgelig være en Socialdemokrat, og der var sikkert ingen, der tvivlede om, at Bernt Jensen var i Stand til at bestride Pladsen. Taleren havde gennem mange Aar haft Lejlighed til at erkende hans Dygtighed og hans Evne til at lede en stor Forretning. Den borgerlige Gruppe reagerede naturligvis kraftigt, fordi det drejede sig om en Socialdemokrat; det samme saa man, da Brandinspektøren blev ansat; men nu var vist alle enige om, at han var en af de bedste, man kunde faa paa den Plads, Det var maaske noget kedeligt for Bernt Jensen, at han som Gruppeformand selv skulde føre Sagen frem i Byraadet, men det forklejnede dog ikke Manden, Angaaende at Vælgerne vilde reagere, saa var der næppe Tvivl om, at de vilde reagere mod det Parti, der efter alle Kunstens

Regler havde formaaet at spænde sig selv ud fra al Indflydelse i Byraadet, og Taleren var overbevist om, at der nok skulde blive valgt mindst to Socialdemokrater mere til Foraaret.

M. Brammer erklærede, at hvis der blev Tale om en Rekord i Selvtfredshed og Glæde over, hvad man selv har udrettet, saa vilde Leonhard Hansen sikkert være Indehaver deraf. Det var nærmest sørgeligt, naar det i Aarhus Byraad var kommet dertil, at et Byraadsmedlem paa den Maade som her foreslaar en Stilling oprettet og sig selv ansat i Stillingen. Taleren skulde ikke komme nærmere ind paa Kvalifikationer, for efter den foreliggende Instruks behøvedes der næppe nogen større Indsigt, ja hele Stillingen kunde udmærket undværes; det var ganske utænkeligt, at Overdyrlægen, som igennem mange Aar havde været ved Slagtehuset, ikke skulde kunne give de Raad og Anvisninger, der skal til, med den nuværende Assistance paa Kontoret. Bernt Jensen kunde selvfølgelig udmærket bebo Lejligheden, se paa Tagene o. s. v. i Henhold til Instruksen; men det var uhyre betænkeligt og et Tegn paa Demoralisation i et Samfund, naar Spørgsmaalet om Caligulas Hest kom frem. Flertallet kunde naturligvis bestemme alt, og det syntes de herefter at ville gøre i enhver Sag, men forhaabentlig havde det aarhusianske Samfund saa meget sund Fornuft, at det vilde reagere derimod. Taleren vilde for Socialdemokraternes egen Skyld haabe, at dette Forslag maa blive stemt ned.

J. Chr. Møller konstaterede, at Borgmesteren nu havde skiftet Anskuelse, fordi Embedet som Kvartermester blev ophævet. Taleren havde hørt, at Kvartermesterens Embede egentlig ikke var nødvendigt, og at det helt kunde undværes; men her syntes det jo ganske vist at være meget betydende, siden der skulde en Inspektør til at bestride det, Der blev sagt, at Bernt Jensen i Forvejen var i Kommunens Tjeneste og blot overflyttedes til en anden Stilling. Taleren vidste ikke, hvor meget Arbejde Bernt Jensen havde haft for Kommunen, men for Tiden havde han vist saa mange Bestillinger, at han næppe udførte nævneværdigt Arbejde for Kommunen, selv om han maaske fik sin fulde Løn alligevel. Men naar en saa betydelig Mand skulde stige, maatte det selvfølgelig være en Stigning, der betyder noget. Leonhard Hansen fandt det naturligvis rigtigt at besætte Embedet uden Opslag; muligvis skulde han nu være Gruppeformand og til at uddele Embeder til Venner og Bekendte; naar de blot var Socialdemokrater, var det jo dermed givet, at de var de dygtigste og kvalificerede til at overtage en hvilken som helst Stilling. Der kom jo snart flere Pladser at besætte, og det vilde blive interessant at se, om de ogsaa skal besættes efter politiske Anskuelser i Stedet for efter Kvalifikationer. Taleren vilde alligevel raade Flertallet

til at betænke sig to Gange, før de vedtager dette Forslag; det saa meget lidt tiltalende ud, og Taleren vilde nødigt være i Bernt Jensens Sted; man gjorde hverken ham eller Partiet nogen Tjeneste derved.

Borgmesteren antog ikke, at der var nogen af den borgerlige Gruppes Mænd, der ønskede Pladsen.

H. J. Baden fandt det morsomt at se, at der efterhaanden havde dannet sig det Sagn, at en Slagtehusinspektør ikke faar noget at bestille; det gik igen i flere Blade og vilde maaske naa Landet rundt; derfor var det bedst at faa denne Krønike aflivet, ikke mindst af Hensyn til den gamle Slagtehusinspektør. Han havde igennem mange Aar slet ikke befattet sig med Kødkontrollen, men kun passet det administrative, og den ny inspektør vilde faa betydeligt mere at bestille. At Kvartermesteren havde været overflødig, var ogsaa et Sagn, og det vilde Dr. Brammer sikkert give Taleren Ret i. Der skulde nok blive tilstrækkeligt at bestille for en Mand, der vil tage sig af Sagerne, og det vilde Bernt Jensen sikkert gøre; Bygningerne var nu underkastet en stor Reparation, og det var Bernt Jensen, der opdagede, at de trængte dertil; han havde et udmærket Blik for alle praktiske Forhold, han var ikke bange for at bestille noget, og han forstod ogsaa at faa andre til det. Fabrikant Møller skulde ikke drage Bernt Jensens Evner i Tvivl, de havde vist tidligere forhandlet med hinanden, da Lønregulativet blev lavet, og Resultatet talte ikke til Forklejnelse for Bernt Jensen. At en Mand er Byraadsmedlem, skulde dog ikke diskvalificere ham, og det var absolut uretfærdigt at tillægge ham de slettest mulige Motiver i denne Sag.

G. N. Knub indrømmede, at Bogholder Jørgensen selvfølgelig ikke kunde undvære Hjælp paa Kontoret, hvis han skulde forestaa det udvendige ogsaa. Men han kunde sikkert klare sig med en Dame den halve Dag, hvilket vel vilde koste 1200 Kr.; del blev derfor langt billigere end at ansætte en særlig Inspektør, for Bernt Jensen kunde ikke samtidig være Bogholder.

Borgmesteren spurgte, om det ikke var Meningen, at Bogholder Jørgensen skulde have Lønforhøjelse, hvis han blev Inspektør.

J. Perregard syntes, at naar Fabrikant Møller mente, at Bernt Jensen ikke havde Tid til at arbejde for Kommnen i hans nuværende Stilling, maatte det jo være i Kommunens Interesse at ansætte ham ved Slagtehuset, hvor han ikke fik nogen som helst anden Bestilling.

M. Brammer kunde ikke undgaa at paatale Hr. Badens Bemærkninger om det udmærkede Arbejde, som Bernt Jensen havde gjort paa Slagtehuset i indeværende Byraadsperiode. Før denne Periode sad han i 4 Aar i Udvalget, og det var da mærkeligt, at han i de 4 Aar slet ikke havde faaet øje paa noget; han havde jo ogsaa i sin Tid set paa Bygningerne. Det kunde derfor tyde paa, at han havde skjult sine eventuelle Opdagelser, indtil han selv blev Formand for Udvalget. Hvis det var Tilfældet, vidnede det ikke om noget smukt Træk i hans Karakter.

H. J. Baden svarede, at det jo særlig var Formanden for Udvalget, der havde Indseende med Sagerne, og Bernt Jensen var ikke Formand i de første 4 Aar. Taleren havde ikke insineret, at Bernt Jensen skulde have opdaget noget og skjult det for at fremhæve sig selv, naar han blev Formand, og det vilde Dr. Brammer næppe heller mene. Bernt Jensen havde været en energisk og initiativrig Formand for Slagtehuset i den sidste Periode.

Borgmesteren bemærkede, at Fortiden sikkert havde været en Læretid for mange.

Det vedtoges med 10 Stemmer mod 9, at Embedet uden Opslag besættes med Byraadsmedlem Bernt Jensen.

